

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Lohsing, Österreichisches Strafprozessrecht in systematischer Darstellung, zweite Auflage, Graz und Wien, 1920, Verlag von Ulr. Mosers Buchhandlung (J. Mayerhoff), XVIII. 346 stran.

Osm let po prvním již rozebraném vydání odhodlal se spisovatel k vydání novému, ačkoliv poměry k takovému podniknutí nijak nebyly příznivy. Dalo se s jistotou očekávat, že vliv událostí válečných i poměrů poválečných nenechá v klidu ani trestního práva toho území, jež z bývalého Rakouska po válce zůstalo, a že, byť i tento vliv daleko více se uplatnil v oblasti trestního práva hmotného, bude těmito změnami dotčeno i trestní právo procesní. A tak vidíme, že zákonné změny, které nastaly v trestním právu nového Rakouska, procesním i hmotným, za tisku i po vytištění spisu, zejména procesní novela z r. 1920, zavádějící soudy kmetské, zákon o zrušení vojenského soudnictví z 15. července 1920, novela k trestnímu zákonu z r. 1920 a zákon o podmíněčném odsouzení a propuštění z 23. července 1920, si vynutily nejen objemný dodatek v samém spise, nýbrž i ještě objemnější dodatek samostatný po jeho vydání. Že tím dílo nezískává na příručnosti, když je třeba při každé otázce nahlížeti do dvou dodatků, není-li nějakých změn, jest nepochybné. To však není ovšem vinou spisovatele, nýbrž následek poměrů právě uvedených.

Jako v prvním vydání stejně i v tomto omezuje se spisovatel na výklad platného práva procesního, vyhýbaje se zásadně úvahám *de lege ferenda*, pro něž nepokládá dobu za příznivou. Kdežto ale v prvním vydání úplně pominul dějinný vývoj trestního práva procesního, pokouší se v dodatku k druhému vydání podati aspoň nástin tohoto vývoje, arcí nástin zcela stručný, vyplňující toliko dvanáct stránek, z nichž ještě k tomu celé dvě se zabývají vývojem trestního řízení v říši německé. Tím vysvětluje se, že vývoji trestního řízení v zemích českých až do Josefiny I. (1707) je věnováno jen několik řádků, při čemž Slezsko bylo úplně pomínuto. Vytknouti sluší, že o příslušných pracích českých, zejména prof. Storcha, Kaprasa a jiných, neděje se ani v poznámkách zmínka, ač jinak literatura je hojně citována. Při tom budiž podotčeno, že stať, o níž tu řeč, má nadpis »Das Strafverfahren in den Sudetenländern« a že rakouské zákony, vydané po převratu se označují jako »Deutsch-österreichisch«, snad za tím účelem, aby byly na první pohled rozeznatelný od zákonů vydaných před převratem.

I jinak je spis proti prvnímu vydání podstatně rozšířen. Systematické uspořádání látky zůstalo celkem nezměněno. Všeobecně možno říci, že druhé vydání vykazuje tytéž přednosti i také stinné stránky jako vydání první. K přednostem počítám zvláště, že — s uvedenou právě výjimkou dějinného vývoje — bylo přihlíženo měrou velmi obsáhlou, ba pokud mohu přehlédnouti vyčerpávající k literatuře monografické i časopisecké, a to hledíc k době do konce r. 1918 i k té, která byla publikována v jazyku českém. Že ve spise si bylo všímáno také zákonodárství Československé republiky, zvyšuje hodnotu spisu i pro naše právníctvo.

Miřička.

DENNÍK.

K šedesátým narozeninám prof. dra Kamila Hennera. Dne 2. července t. r. dovršil v plné svěžesti duševní i tělesné šedesátý rok svého života p. JUDr. Kamil Henner, profesor církevního práva na právnické fakultě university Karlovy. Narodil se 2. července 1861 v Plzni, kde konal i studia gymnasiální, studoval na universitě pražské a byl v r. 1887 povýšen na české universitě na doktora práv. Konal po tři semestry studia v cizině (v Berlíně, Göttingách a Ženevě), načež vstoupil v r. 1887 do praxe u místodržitelství v Praze. Téhož roku habilitoval se z práva církevního na základě spisu »K nauce o zřízení papežských soudů kacířských«. V r. 1894 stal se mimořádným, v r. 1900 řádným profesorem. Vyvíjel a vyvíjí dosud bohatou činnost literární. Spisy jeho jsou jednak roztroušeny v četných časopisech, jednak uveřejněny samostatně. Při tom obíral se Henner se zálibou s takovými otázkami práva církevního, jež budily zájem všeobecný, zapadající více nebo méně do otázek a problémů života současného. Z literárních jeho prací sluší uvést: Beiträge zur Organisation und Kompetenz der päbstl. Ketzergerichte (1890), O rak. zákonech amortisačních (1892), spis »Různění překážek manželských na veřejné a soukromé není kanonické (1899), K nauce o rozdělování překážek manželských (Právník 1899), Kapitola z dějin úroku a lichvy (1893), O uherském právu manželském (Sborník, 1905), Znovuzřízení kurie římské (Sborník, 1909), O přísaze osob bezkonfesních (inaugurační přednáška, Právník, 1914), K nauce o státu a církvi v Čechách (Pocta Ottova, 1915), Odluka státu a církve (Právník, 1920) a j. Otázka posléze zmíněná má v Hennerovi